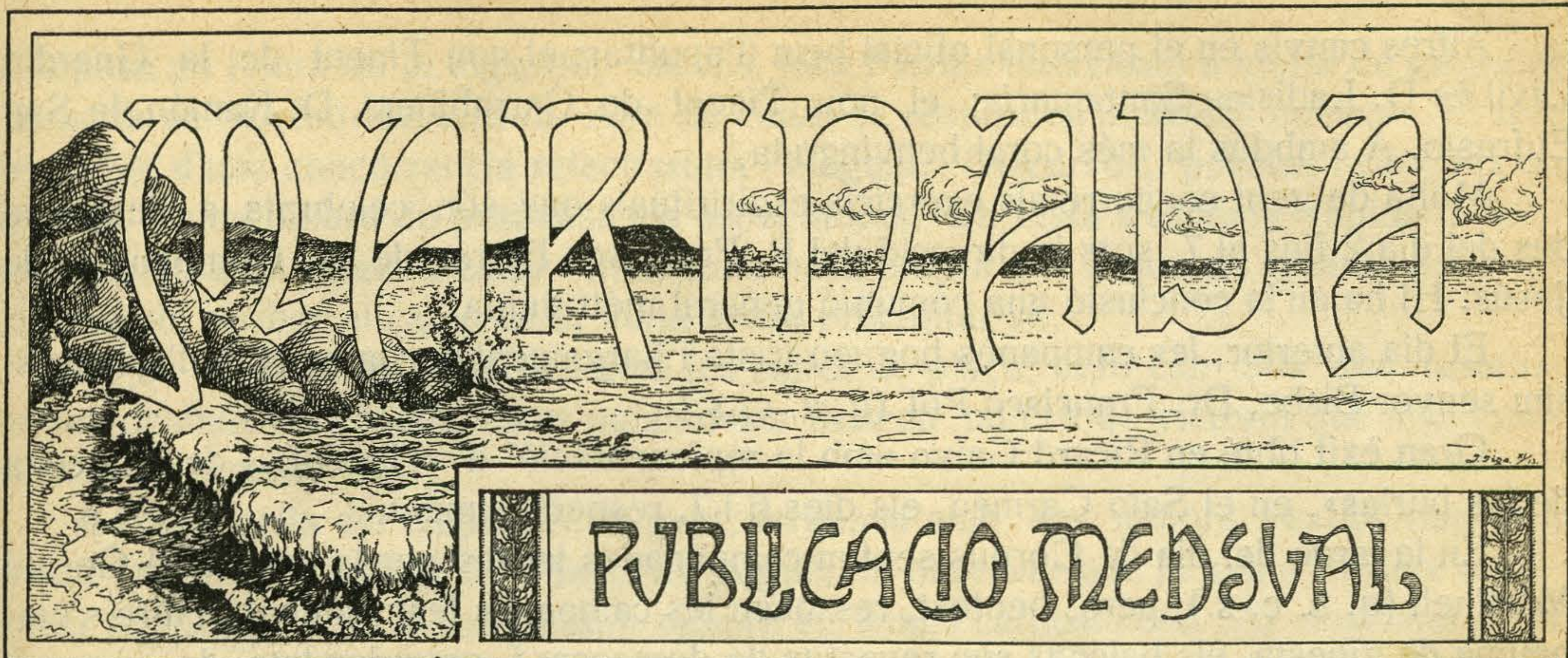

SUMARI:

CRÒNICA LOCAL.—EN LA PRIMERA COMUNIÓ DE LA NENA MANELA SOLER: *R. Suriñach Senties*.—CONCURS-EXPOSICIÓ DE PUNTES AL COIXÍ: *Salvi*. —NOCES REIALS: *Manel Folch i Torres*. —JOCs FLORALS: *Miquel Roger i Crosa*. —DOLÇOR: *Francisca Torrent de Figa*.—DE L'INDUSTRIA SURERA: *R.*—COMIAT: *Joan Bta. Camós*.—DE L'ESTRANGER.—TEATRES.—MUSICALS.—SPORT.—PUBLICACIONS REBUDES.—MOVIMENT DEL PORT.—MOVIMENT DE LA CAIXA D'ESTALVIS.

Crònica local

Com la presentació de temes qui, destrament concertats, han de formar colossal simfonia, aixís, des d'últims del més de Maig van apareixent preparatius de la gran Festa Major que enguany celebrem. L'Ajuntament acorda, el 27, realitzar un programa oficial de festes, i, a tal fi, nomena una comissió de regidors composta d'en Miquel Palet, d'en Nicet Casanovas, d'en Gaspar Matas i d'en Josep Montaner, els quals, a llur torn, criden els joves, en Carles Pagès, en Francisco Torrent, n'Andreu Ribera, en Lluís Moner, n'Octavi Ribas i n'Albert Pallí.

Ja no passa nit que la comissió esmentada no's reuneixi, i lo propi ocorre a l'Orfeó *Aucellada* qui assaja des del 5 de Juny el choral premiat, i lo propi esdevé als footballistes qui aprofiten tots els moments per a ben disposar-se per a la lluita important.

En tots els sucesos ressona la nota alegre de la festa propera, mateix que en el més d'Abril ressonava arrèu la nota de la vaga. Vagues també tenim ara, car els paletes la declararen el dia 10 de Juny; moltes fluctuacions de treball hi ha entre els camàlics a partir del dia 19; però ni pensament tantsols de que aqueixes crisis socials alterin l'ordre ni esblaimin la claror de festa.

Ingrata sorpresa experimentem al saber que ja no actúa el notari, nostre bon amic en Josep Bellido. Mos sab molt de greu veure desarrelar de la vida palamosina la figura amable del preuat amic.

Altres canvis en el personal oficial hem d'apuntar: el nou Tinent de la Guardia Civil és D. Ladislau Santamaría; el nou Tinent de Carrabiners, D. Ramón de San Eufrasio. A ambdós la més coral benvinguda.

Molta de gent concorre als exercicis espirirituals que són celebrats a l'església des del dia 2 fins al 7, sots la direcció del R. Francisco Ferrer de la Companyia de Jesús. Hi ha en la conclusió una comunió general molt lluida.

El dia anterior, les campanes boguen trista i llargament per la mort de l'Il·lustrísim senyor Bisbe, Dr. Francisco Pol (q. a. c. s.)

Gran èxit obté en Ricard Calvo amb la representació d' «Hamlet» i de «La cena de las burlas», en el Saló Carmen, els dies 6 i 7, respectivament.

En la tarde del dia de Corpus sentim campanades tristes per la mort d'en Geroni Martinell (q. a. c. s.); però, bentost, ressonen les campanes festosament, l'aire s'embauma de ginesta, els balcons són revestits de domaços i engarlandats de vistoses damiseles. En el carrer daurat cauen clavells i roses; la professó brillant avença en el carrer Major. Porta el penó principal en Josep M.ª Vingut qui ha triat per cordonistes els seus companys n'Enric Blanco i en Carles Sanner. La mainada s'embadaleix amb els gegants qui ballen graciosament. En el pit du el gegant una inscripció, súplica de fondos per a restaurar-se i embellir-se.

Les concursantes a la batalla de puntes senten tremolor de cor i segament de cames el dia 12, car les distingides dames Donya Francisca Bonnemaison de Verdguer i Donya Julia Faralt són vingudes expressament de Barcelona per a emetre vèdictes.

Cansats de la pluja de Maig mirem amb ulls tristos les torres de núvols, qui, com feres, amenacen els blats. Els footballistes s'entrenen seriosament el diumenge, dia 14, i els balladors també deuen voler entrenar-se, car fan ball de societat al «Puerto» i en els demás Centres.

El 16, la Societat de Cultura se reuneix a La Gorga, i el 18, en Zoais hi dóna una conferencia.

Arrèu treballen els instal·ladors elèctrics; però lo que menys veiem és lo que altres anys abundava, com a norma de bona gent mediterrània: *emblanquinar*. Per mor de la vaga, la nostra vila no ha pogut polir el seu vestit blanc.

L'esperit mes apàtic s'engresca davant la profusió de programes tots redactats en català, a excepció del de les Regates, organitzades pel Real Club de Barcelona.

El dia de Sant Joan, abans de començar l'ofici, és beneïda la senyera de l'Orfeó *Aucellada*. Allí veiem que l'abanderat és l'orfeonista en Joan Rufel. Tot-hom té paraules de lloança i d'admiració per la senyera el projecte de la qual és degut a nostre company en Josep Figa i realitzat per les Germanes Carmelites d'aquesta localitat.

La benemèrita orquestra de Torroella interpreta la missa del mestre Ribera.

A sortida d'ofici, els festejos ja posen en commoció l'estol distingit de damiseles i el molt respectuós de les autoritats. S'obra l'esplèndida exposició de puntes, fina i leminadura per totes les dames, qui hi acuden com abelles al rusc. L'enhorabona més entusiasta a les premiades. A les qui no han pogut abastar les gales de victòria els direm que val molt més rebre una carbaça de puntes que no d'amor.

A les 12, comencen els músics a tocar sardanes sota un sol radiant. Ningú s'adorm

ni reposa en l'hora de la digestió, car els Jocs Florals interessen a molta de gent per l'atractiu de l'Orfeó *Aucellada*. Aire de ciutat se respira en la sessió poètica. El teatre és ple d'una concurrencia selectíssima i elegant. Discursos, poesies i cançons no aporten ni una ombra de pesadesa als espectadors. La festa s'esmuny ràpida i lleugera, deixant un estela d'encís i finalitza a hora propia per a que els amants del football puguin arribar al camp de la lluita sense precipitar-se.

El jòc de pilota és simultani amb les balles de plaça, però cap dels dos festejos es veu deslluit. Els footballistes palamosins llencen un crit de victòria que mos complavem en repetir.

A l'hora bella del crepuscle, la gent, arreuada amb sos millors vestits rambleja amunt i avall del Passeig del Mar. Allí poguérem observar que la moda tendeix a disfregar les dones, com si visquéssim sempre en temps carnestollesc. Al desmaiar-se la llum, la vila apareix il·luminada com un palau fantàstic. Valent-se de la xemeneia de la fàbrica, l'«Electra» d'Isaac Matas ha fet una piràmide lluminosa. El casino «La Unión», el «Teatre Carmen», el «Cine Ideal», la Casa de la Vila presenten lluminàries esplèndides.

Els footballistes refermen la victòria el segon dia.

A les 11 del dia 26 presenciem l'interessant concurs de sardanistes. Els premis són repartits entre les 6 colles, per no haver-n'hi hagut cap que tragués la sardana revessa; composta per nostre amic en Lluís Camós. Una de les colles ofereix l'atractiu d'esser composta de joves i noies.

Una petita ruixada alarma a aquells qui, amb il·lusió infantívola, es preparen a veure els focs d'artifici. Per ventura, s'estronca la pluja i els llamps qui zigzaguegen de la banda de llaveig alternen amb els coets brillants qui aboquen estrelles a la mar en calma.

Han passat tres dies; algunes orquestres ja marxen; ja no toquen les cobles a plaça. La festa es concentra en la mar. Veusaquí el resultat de les regates i lluites engrescadores:

REGATES A REM. 1.ª serie. 1er. premi: Iglesias.—2n. premi: Figueras.
2.ª » » Figueras.— » Iglesias.

NATACIÓ. 1er. premi: Figueras.—2n. premi: Mas.

CUCANYA. 1er. premi: J. Moliné.—Segon: F. Camilo.—Tercer: R. Carreras.

GRUES. 1er. premi: Bosch.—2n. premi: Pi.

A causa del llevat, els canots i balandres del Real Club de Barcelona han de derribar tantost emprenen la sortida de la ciutat comtal. La balandra «Tango» de nostre amic en R. Pella ha arribat al nostre port després d'haver sofert lleugera averia. Causant desil·lusió general, les regates són fullades, i, per a soplar-les, la Comissió de festeigs n'organitza, a correuita una de bóts a la vela que donen el següent resultat:

Primer premi, St. Pere, patró Gener; Segon premi, St. Zenón, patró Figueras; Tercer premi, Teresa, patró Fortuny.

Una colla de nedadors del Club de Barcelona juga un partit de polo molt interessant.

32 fadrines de cara formosa se posen mantellina blanca, se proveeixen de clavells i d'una bossa i amb llum als ulls i somris als llavis escometen i enclavellen tots els

cavallers en nom dels pobres. Pensà molt bé qui això resolgué. Quin home pot resistir impàvid l'escomesa de gràcils papellones? 900 pessetes copcen les mans blanques pels menestorosos. El senyor Governador, no present en la Festa de la Flor, vol contribuir a l'obra benèfica, entregant l'endemà la quantitat de 25 pessetes.

L'aplec a La Fosca no te l'importància que hauria tinguda d'haver vingut les banderes barcelonines. Els nedadors esmentats logren animar-lo.

En el final de festa, quan ja l'esperit afadigat ansia la calma dels dies normals, un crit de foc remou tot el poble i la gent aplegada a La Fosca. Un incendi d'immenses proporcions esclata en la fàbrica de nostres amics Srs. Pagès, amenaçant els edificis propers, omplint d'angunia tots els cors. A copia d'esforços, és dominat l'incendi.

L'ensendemà, la veu de les sirenes crida al treball. Palamós desperta del somni fastuós i recupera la vida activa i laboriosa.

En la Primera Comunió

de la nena Manela Soler, sitgetana gentil.

Vora el teu mar, que és blau i solitari
en un d'aquests matins tan plens de llum,
veuràs obrir la porta del Sagrari
en mig l'altar, que vessarà el perfume
d'aquestes flors de Maig, boges i enceses
morint-se vora els ciris crepitants.
Ton posat serà ple de grans dolceses
i en tes nines hi haurà un encant d'encants.

Ai, petita-bonica, que aquest dia
de ton cor no'l podràs mai més borrar!...
Son record te durà aquella alegria
tan pura, que fa ganes de plorar!

Quan sortiràs, tota de gracia plena
i com una santeta recollida,
amb la cara més alta i més serena
prô amb el pas fluix, mateix que un'au ferida...
duràs tot viu a Deu dintre la pau
del teu cosset florit com una branca
i veuràs davant teu tot el mar blau
d'aquesta Sitges riallera i blanca.
Del món al cel tot serà ple de Deu
— el gra de sorra i l'horitzó llunyà —
del mateix Deu que hauràs a dintre teu,

del mateix Deu que trobes dins del pa.
Tu que el veuràs més clar aquest matí
que tots nosaltres, siga'ns advocada;
demana-li esperança en el camí,
demana-li el repòs de la vesprada.
Que aquestes pobres barques que se'n van
tornin totes a l'hora de la posta
i el pescadô, al saltar, trobi a l'infant
amb la muller que esperen a la costa.

Demana-li pels morts i els que vindran;
pels que el neguit duen pintat al rostre;
pels que estem condemnats a estimar tant...

Demana-li que faci dolça i gran
l'intranquila Catalunya nostra !

Maig de 1914.

R. SURINACH SENTÍES.

Concurs-Exposició de puntes al coixí

El Concurs-Exposició de puntes al coixí, qui ha tingut la sort d'esser tan ben rebut del públic, ha resultat una de les més belles manifestacions de la nostra passada Festa Major.

El seu acte inaugural fou una festa que dintre una senzillesa escaienta, resultà simpàtica a tothom i deixà una agradable impressió als qui la presenciaren.

Ressenyem-la : A les onze del matí del dia 24 sortia la comitiva de Casa la Vila on s'eren reunides totes les autoritats, invitades previament pels organitzadors i jurat del Concurs.

Presidia l'Illm. Sr. Governador Civil de la Província, amb qui anaven el senyor Alcalde, senyor Rector, Jutge Municipal i Ajudant de Marina, seguits de les demés autoritats, Ajuntament, element oficial i individus de la Junta auxiliar de l'Exposició.

La lluida comitiva atravessà tot el llarg del carrer Major, essent objecte de la curiositat del nombrós públic que presenciava son pas, arribant al davant del local de la escola municipal de noies ont ha sigut instal·lada l'Exposició i ont un compacte grup de persones invitades a l'acte, esperava el moment del seu començament. Obertes les portes del local i un cop en ell, foren generals les expressions d'admiració per la elegancia i atinada disposició de la instal·lació, al mateix temps que se feien les presentacions de les senyores de la Comissió Organitzadora i Jurat que havien esperat en el local l'arribada de les autoritats.

Als pocs moments començà l'acte, i, en mig d'un religiós silenci, el nostre estimat company D. Miquel Vingut, un dels infatigables iniciadors de la festa, llegí un inspirat parlament que fou unànimement aplaudit i que no vull resumir, car els nostres llegidors podran saborejar-lo.

Acabades les demostracions d'aprovació a les paraules del senyor Vingut, la Secretaria de la Comissió Organitzadora D.ª Càndida Figa de Roger llegí el fallo del Jurat i s'obriren els plecs corresponents als treballs premiats, resultant guanyadors de premi: D.ª Teresa Gorta (Barcelona), Sra. Caritat Gil (Palamós), D.ª Adelaida Ferré (Barcelona), D.ª Eulalia Ribera (Palamós), D.ª Mercè Recasens (Arbós), senyora Mercè i Carolina Navarro (Girona) i Caritat Mercader (Palamós), i la nena Dolors Gallicó, de 3 anys, i el nen Fernandez, de 6 anys; i mencionades honoríficament, D.ª Carme Ribera (1.ª), Teresa Prohías (2.ª), Carme Crosa (2.ª), Neus Bragado (1.ª), Mercè i Carolina Navarro (2.ª), Lluïcia Ribera (1.ª), Maria Nadal (1.ª), Caterina Rubau (1.ª), Francisca Fages (1.ª), Gertrudis Dalmau (1.ª), Maria Vilar (1.ª), Pepeta Botet (1.ª), Josepa Camós (2.ª), Maria Camós (2.ª), Rosa Plaja (2.ª), Electra Darder (2.ª), Rosa Reig (2.ª), i les nenes Carme Roig (1.ª), Maria Prohías (1.ª), Teresa Mir (1.ª), Joaquina Castillo (1.ª), Maria Mas (1.ª), Maria Matas (1.ª), Carme Vilalba (1.ª), Victoria Matas (1.ª), Maria Costart (2.ª), Carme Costa (2.ª), Enriqueta Costa (2.ª), Rosa Caner (2.ª) i Maria Marull (2.ª).

Una vegada oberts tots els plecs i llegits els noms esmentats, el Sr. D. Emili Pagès, digníssim Batlle nostre, declarà oberta l'Exposició, i, des d'aquell moment començà tot-hom a resseguir amb avidesa el perímetre de l'Exposició, fent-se comentaris sobre cada treball i sentint-se exclamacions que ressonaven en els oïts dels organitzadors com musica regalada.

Per fer més breu aquesta ressenya, no descriurem ara la disposició de l'instal·lació, però es just consignar que son projecte és degut al pintor decorador de Barcelona D. Francisco Mirabent, qui ha estat encertat no sols en escollir el to groc per a fer de transparent a les puntes, i en la forma com aquestes estaven colocades, sinó en tots els elements decoratius de la sala; destacant-se la disposició dels coixins dels anguls sobre unes garlandes de girasols i vorejats de palmes... Si bé, al qui aqueixes ratlles escriu, se li ocorre que tampoc era necessari ornar amb tant d'acert el local, ja que a totes hores se vegé tan concorregut d'hermosíssimes figures femenines, d'ideals damiseles qui amb sos encants eren per l'Exposició ornament i joia sobre tota ponderació!

369 foren els treballs exposats durant els dies de la Festa Major i era tanta la gent que desfilava davant d'ells, que fou precís augmentar les hores d'exposició, que al començ eren de 2 a 5 de la tarde, amb dues hores més al dematí. Moltíssims foren els forasters que vingueren expressament per l'Exposició i segons se desprenia de llurs converses se n'anaven ben impressionats de la visita.

La sessió de clausura i de repartiment de premis tingué lloc el dia 29 a les onze del matí. Presidí la festa la distingida esposa del Sr. Governador acompanyada de ses hermosíssimes filles, de les senyores de la Comissió Organitzadora i del Jurat. Les autoritats hi estaven representades pel senyor Governador Civil, Batlle i el coadjutor de la parroquia M. Albert Figa en representació del Sr. Rector.

Sense discursos de cap mena, se començaren a cridar les persones premiades, de les quals sols se presentaren les qui viuen en aquesta vila, rebent de la Sra. Carballido el premi corresponent entre les enhorabones de tothom. Arribà el moment de venir a recullir el premi les dues nenes qui havien obtingut recompensa i que fou el mo-

ment més hermós de aquella sessió. Realment era una joia veure com aquelles tendres criatures de 3 i mig anys i de 6, se n'emportaven il·lusionades les joguines que'ls hi foren entregades junt amb unes llibretes de la Caixa d'Estalvis. La Comissió Organitzadora se mostrà esplèndida amb les nenes i no volent que cap se n'anés descontenta, oferí a cada una de les menors de 7 anys un record del Concurs, i a les menors de 12 anys els rifà un parell de joguines que feren les delícies de les afortunades.

Unes eloqüents i oportunes frases del Sr. Governador encomiant l'importància de tot acte en que intervé la dona, i altres molt carinyoses per la nostra volguda vila i pels qui havien intervingut en la festa, acabaren amb aquesta Exposició de puntes, manifestació de cultura i amor a l'art, que ha constituït un motiu d'acréixer l'anomenada que Palamós té de vila en ple desenrotlló que desitja figurar entre les més cultes i progressives.

SALVI

Noces Reials.

*Poesia guanyadora de l'Englantina en els
Jocs Florals de Barcelona.*

Poncelleta l'han casada
la pubilla d'Aragó;
el marit que li dongueren
de vint anys li és passadô.
Just deixava d'esser nina
i en té encara la faisó,
i aquelles galtes gemades
i aquells ulls tot serenô
i aquells pits capolls de rosa
ara a punt d'esclatâ en flô.

Ses dames ja la'n despullen
del brial i del gipó
i de la cambra de nocces
van eixint sens fer remô,
Quan s'allunya la primera
cau la reina en greu tristô:
quan es fòra la segona
se li muda la color,
quan la tercera és eixida
Petronella trenca en plô.

El passat que comidava
se li feia anyoradô:
—Adeu camps de Ribagorça
ciutats d'Osca i de Montçó!

Adeu riberes de Cinca
que mai més no us veuré no!
Sols el record de vosaltres
podrà ser-ne seguídó
i de la dolça mareta
que és amb Deu Nostre Senyô.

D'anyorament del meu pare
el rei Ramir d' Aragó—
si acorada no me'n sento
que el bon Jesús m'ho perdó:
tenia la cara fréstega
i un mirar que feia pô
i fugia de la mare
com si fos la temptació
tot estrenyent-se el cilici
i resant la contrició.

Sols de fer-ne esment la reina
se n'entrava en gran tremô.
Per allunyar la paura
s'es posada en oració:
—Madona Santa María,
Mare de Crist Redemptó;
gloriós apòstol Sant Jaume
de bons cavallers Patró:
donau-me el vostre ajudori
i la vostra protecció.

A vosaltres m'encomano—
mesquineta que jo só—
que la meva mare és morta
i el meu pare en religió,
i sóc l'esposa d'un príncep
sense sebre que es l'amô,
car sols l'he vist una volta,
i m'ha pres de torbació
i d'una gran reverencia,
el meu marít i senyô.

Un ensurt l'ha corlligada
quan ha dita l'oració,
que al devora un bleix sentia
i d'un trepig la remô...
El comte de Barcelona,
i, d'ara, rei d'Aragó,

front a front de la regina
romàn en contemplació
el somriure a flor de llavi,
sobreixint-li de dolçô.

Apar que volti sa testa
un nimbe de resplandô
i té lluminós el rostre
i l'esguard llambregadô.
Quan Petronella el repara,
el creu una aparició,
i a sos peus es llençaria,
no li fos deturadô
el sentir que li parlava
d'un to dolç i prenedô :

— Sou ben nina Petronella
per lo ferreny que jo so;
sou ben gentil muller mia
per tan madur com sóc jo.
El meu braç fet a l'escona,
no us serà amanyagadô;
els crits de guerra en mos llavis
hi han deixat no més que asprô,
i són llecs en galaníes
i en mots tendres d'aimadô. —

Petronella se l'escolta
en les galtes la rojô;
son esguard, clavat en terra,
de guaita'l no ès gosadô;
i va fruint l'harmonía
d'aquell parlâ encisadô,
que desment allò que conta
sols amb fer-se sentidô,
i fa plorâ, i fa somriure
i es rosada i es xardô.

En braços l'ha presa el comte,
besant-la acaroadô,
en sos genolls asseguda,
lo mateix que un infantó...
Mèl dels llavis de la mare
li deixa el primer petó;
el segón bes que rebía
an el cor li era entradô;

el tercer — damunt la boca —
ja l'en feia tornadô.

Oh benaurada parella !
N'ès la trova en la llaô,
car fores plena de gracia
i d'alta benedicció.
Quatre centuries de gloria
en tu hagueren la llevô,
quan dos pobles es fonien
a l'escalf d'aquell petó,
i més la ratlla de l'Ebre
no'ls hi feia la partió.

MANEL FOLCH I TORRES.

(Mestre en Gai Saber).

Jocs Florals.

El dia 24 de Juny de 1914 fou celebrada la Festa dels Jocs Florals en el Teatre Carmen.

A les tres de la tarde hi entraren l'Orfeó *Aucellada* ostentant rica senyera, les autoritats totes de la vila presidides per l'Il·lustre senyor Governador de la provincia, els senyors organitzadors del Concurs i els Mantenedors. Tota la comitiva s'acomodà en l'espaios escenari i selectíssima concorrencia omplí el baix del teatre. Aspecte encantador presentava el ric coliseu.

Oberta la festa pel senyor Governador, en Martí Roger donà lectura al discurs presidencial per ausencia de l'autor, el Mestre en Gai Saber Mossèn Jaume Collell.

L'infrascrit Secretari en Miquel Roger i Crosa llegí la memoria del concurs, des-cloent, acte seguit, la plica corresponent al premi de la Flor Natural. La presentació del poeta Mossèn Vicens Piera arrencà vius aplaudiments qui es perllongaren en l'instant bell en que fou oferta la Flor a la gentil senyoreta Carme Ribera i Llorens. Ovacionada, la Reina pujà al soli d'honor. El poeta llorejat va llegir sa poesia *Intimes* en mig de gran expectació.

Meresqué l'accèsit en Josep Calzada i Carbó de Sevilla amb ses dues poesies *Preludis* i *Posta*, que llegí en Pere Boliart.

En Joan Arús i Colomer no va presentar-se a recollir el premi extraordinari, obtingut amb sa composició *Cants d'amor* que llegí en Miquel Roger.

Tampoc se presentà en Manel Brunet de Vich autor de la prosa *Ruta d'amor* galejada amb premi. Fou otorgat l'accèsit al treball *La meva barca* d'en Francesc Serrats de Barcelona.

Del premi ofert al millor choral ne fou guanyador Mossèn Josep M.ª Padró i Ferrer de Girona, per sa composició *Anyorança*. El choral *La Nuvia* d'en Joan Pujol i

Matheu de Barcelona meresqué el primer accésit i el *Fent-se clar* de D. Eussebi Guiteras de Barcelona obtingué el segon accésit.

El ja esmentat Mossèn Josep M.ª Padró i Ferrer abastà el premi a les millors cançons amb son aplec titolat *Cançons musicades*.

N'Antoni Juncà i Soler de Girona se presentà com obtentor del premi a la millor sardana. La celebrada cobla «Els Montgrins» de Torroella executaren la sardana premiada, qui ha per títol *L'Aplec de Sant Martí*, recollint molts d'aplaudiments.

Les senyoretas Emilia Costa i Rosa Calvet i els senyors Joan Matamala, Rafel Suñer, Josep Pèrez i Josep Punes cantaren les cançons premiades. L'insistència dels aplaudiments feu repetir a la senyoreta Emilia Costa la fresca i alegroia cançó titulada *La nit de Sant Joan*. Seguidament, l'Orfeó qui ja havia interpretat la part coral de dues cançons, va cantar la composició *Anyorança*.

En Miquel Vingut llegí el Discurs de gracies d'en Frederic Rahola, coronat amb aplaudiments com tot lo que fou llegit i cantat.

Eren les 5, quan el senyor Alcalde clogué la festa amb les paraules de rúbrica.

MIQUEL ROGER I CROSA

DOLÇOR

De mon dietari.

Cor jove, cor gran — que estimes i anyores;
ta parla d'amor — ès plany que aconorta :
té un màgic encís — pel cor que l'escolta,
que trist el commou — i alegre l'enjoia;
es música suau — d'harmonies dolces;
cançó sempre igual — i ensems cançó nova;
copiós devassall — de notes sonores,
que's filtren endins — del cor que les copça;
son aire es tan bell — que atrau i enamora.
¡Oh parla d'amor — bé ho ets la més dolça...!

FRANCISCA TORRENT DE FIGA.

De l'industria surera

Hem estat un temps sense dir res de la nostra industria, perquè poca cosa podíem dir.

Avui hem de remarcar que el tractat amb Italia no favoreix gens els interessos surers.

La nostra Cambra de Comerç va fer saber a la Comissió dictaminadora que si els taps han de pagar més de quinze lires a l'entrada a Italia, no ens interessa l'aprovació del tractat, que per lo que es veu concedeix forces ventatges a aquella nació, i a nosaltres molt poques, i encara si les altres són com la dels taps resultarà que no ens ne dona cap.

Els discursos d'en Rahola al Senat i de l'Albert al Congrés, oposant-se a dit tractat, responen perfectament a l'opinió dels surers. Unim nostra felicitació a les que han rebut.

* * *

Podem anunciar una nova interessant per a la nostra encontrada i per a la nostra indústria.

En la segona quinzena d'aquest més i en la primera d'Agost se celebrarà a Barcelona l'octau curs d'Ensenyança comercial, promogut per la societat internacional pel foment de dita ensenyança, en el qual se donarà a conèixer per medi de conferències tota la vida econòmica d'Espanya; se faràn excursions, unes de caracter artístic, i altres de caracter econòmic.

Nostre company en Martí Roger, president de la Cambra de Comerç de Palamós, és l'encarregat de donar una conferència sobre l'indústria surera, i d'organitzar una excursió a la nostra comarca dels matriculats a dit curs.

Podem assegurar que els treballs d'organització de la citada excursió se troben molt avançats, havent ajudat al President d'aquesta Cambra, distingides persones de aquesta vila i de les poblacions veïnes.

Encara que volent donar a conèixer la vida econòmica d'Espanya no es podia prescindir de l'indústria surera, cal felicitar als organitzadors del Curs, perquè li han donat l'importància que verament té, cosa que no sempre s'ha fet pels qui no viuen directament del treball del suro.—R.

COMIAT

Poesía dedicada a un jove qui residia **a Palamós i trobà la mort a Amèrica.**

Adeu, vila estimada
ont he passat ma joventut florida
i ont ha fruit mon ànima extasiada
les il·lusions més belles de ma vida.

Molt lluny i envers a terres per mi estranyes
com au emigradora empendré el vol
deixant aquí bocins de mes entranyes
en mon niu amorós; partiré sol.

Admet amb el meu càntic
el comiat que t'endrego amb greu recança,
pressentint que al creuar l'immens Atlàntic
sentiré el cor ferit per l'anyorança,

I ja en el sòl de l'illa americana
te tindrè a la memoria cada jorn

amb l'esperança de deixar la Habana
i empendre novament el meu retorn

Adeu, vila riallera,
companys, fill estimat, aimada esposa,
mar blau, cel lluminós, gentil ribera
besada per l'onada salabrosa,
adeu a tots, la lluita per la vida
ès qui del costat vostre avui me'n treu,
i us dic, pròxim ja'l jorn de ma partida :
fins a reveure, i si no torno, adeu !

JOAN BTA. CAMÓS

De l'Estranger.

El recent atentat dels nacionalistes de Serajevo, que ha tret la vida a l'hereu de la corona d'Austria i Hongria, l'arxiduc En Francesc Ferràn, i a sa muller, ha dut la desolació a la nació austriaca i al cor d'aquell venerable vellet de vuitanta quatre anys, que ha vist desaparèixer inesperadament el seu nebot, qui havia de succeir-lo en l'imperial seient.

Apar que ja hi ha qualche temps que es notava un moviment serbòfil en tot Bosnia, que els estudiants menaçaven llurs professors, que els oficials amb uniforme hi eren insultats i els funcionaris austriacs agredits.

Es diu, que l'arxiduc havia sigut previngut abans de sa sortida de Viena del perill que corria, més ell no'n feu cap cas; que fins el ministre de Serbia havia avisat oficialment al govern austriac, que la policia havia descobert, que es volia atentar contra la vida de l'arxiduc hereu, no per hostilitat personal contra d'ell, més com resultat d'un molt greu moviment antidinàstic que es preparava de molt de temps ençà a Croacia i a Bosnia.

El nou hereu de la corona de la nació dualista és l'arxiduc Carles Francesc Josep, que té 27 anys i és una figura sense historia, més molt simpàtica en tot el regne.

* *

L'embolic de l'estat albanès segueix preocupant les cancelleries d'Europa. Els insurgents musulmans, que en constitueixen l'element més vigorós i més valent han atacat Durazzo, que tenen assetjada, després d'haver derrotat els Mirdites i els Mallissores qui ajuden i defensen al príncep de Wied. Tots els fets que allí esdevenen i que tenen tant de còmic com de tràgic no fan més que accentuar i posar més en evidència l'oposició entre Italia i Austria; quiscún d'ambdós aliats voldria esser senyor d'Albania i sols temen que l'un d'ells hi assoleixi més poixança que l'altra. Sempre havem dit, que l'estat d'Albania era una creació artificial i arbitraria i els fets actuals demostren clarament que sa existencia i son desenrotllo són un problema de política europea, que pertoca resoldre a totes les nacions que han pres part a la conferencia de Londres i no a l'Italia i a l'Austria totes soles.

* *

La política francesa sembla que és entrada en un període de treva: se n'anà En Doumergue, després d'haver fet unes bones eleccions republicanes, perquè cregué que en presència d'una nova situació política les responsabilitats del poder devien esser portades per un nou govern. Per a reemplaçar-lo, En Ribot reeixí a formar un ministeri d'homes d'estat eminents, qui marcaven el triomf de les idees de moderació, de patriotisme i de tolerància. Per una forta majoria de vots fou derrotat el primer jorn que es presentà davant del parlament, i li succeí el ministeri actual presidit per en Viviani, que sembla voler respectar per ara la llei militar del servei de tres anys, que ja ha decretat l'emprèstit, del qual se venia parlant des de tant temps ha i que ja ha clausurat i suprimit les congregacions i establiments congregacionistes d'ensenyança que després de la llei del 1906 subsistien avui encara a França pel millor profit de tots els ciutadans.

*
*
*

A la segona quinzena d'aquest més serà judicada Mme. Caillaux, per homicida voluntari amb premeditació, dit més clarament, per assassinat. Segurament que aquesta causa despertarà intensament la curiositat pública i excitarà novament els ànims en la veïna república, com ho foren per l'atentat que donà la mort al Director de *Le Figaro*.

Mme. Caillaux, qui diguè no hi havia més justícia a França, després d'haver sigut tractada amb una tolerància excepcional, ja que sos tès en la presò eren exaltats com els de ca'n Rumpelmayer o els de Sans-Souci, trobarà segurament un càstig per a son crim; que lo mateix indigna per lo cínic, que desconcerta per lo absurde que fou.

*
*
*

Des d'aquesta secció de noves de l'Estranger, MARINADA se complau en transmetre les seves mes corals felicitacions a l'«Orfeò Català», a la seva Junta, a son eminent Director, al seu cos de mestres, als seus protectors i als orfeonistes per l'èxit incomparable que l'Orfeò assolí en sos concerts a París i a Londres, on fou judicat com una de les mellors societats corals d'Europa. Endrecem també una pregaria per l'ànima de Na Carmeta Tort, la jove nena orfeonista, que una greu malaltia se n'emportà a l'altre món a Londres, i les despulles de la qual reberen cristiana sepultura en el cementiri catòlic de la capital anglesa. A. C. S.

De Teatre

Els dies 6 i 7 de juny la companyia que dirigeix el notable primer actor en Ricard Calvo, posà respectivament en el «Teatre Carmen» les obres «Hamlet» i «La Cena de las Burlas». «Hamlet», l'obra cabdal del gran tràgic anglès, no tingué pas amb l'esmentada companyia l'interpretació que se mereix. En Ricard Calvo és un actor que declama i acciona a la perfecció, vesteix molt bé i se mou a l'escena amb molta desinvoltura, però creiem que les seves facultats artístiques no arriben encara al grau que se necessita per a poder interpretar amb consciència el protagonista de l'obra shaksperiana. Sols en dos moments obtingué un aplaudiment merescut: quan la revelació de l'Ombra del Rei Hamlet i en l'escena del cementiri. En tot el restant de la obra estigué molt inferior a la situació escènica i a l'estat psicològic del protagonista.

El restant de la companyia, tot just passable i en algunes escenes molt desencaixat.

La senyoreta Velázquez en el paper d'Ofelia se feu aplaudir en l'escena de la follia.

El qui més se distingí en aquesta obra fou el senyor Pacheco.

«La Cena de las Burlas» és una obra que està molt més adequada a les facultats dels artistes de la companyia que l'anterior. És aquesta una obra que, partint d'un cert convencionalisme i servint-se d'algún personatge, la psicologia del qual no creiem que sigui encarnada per cap ser humà, va demostrant i convencent als espectadors de la veritat que ens promet en el primer acte i que és l'únic que l'autor se proposa demostrar en tots els quatre actes de l'obra.

Està escrita amb un llenguatge selecte i els ressorts teatrals hi estan combinats amb força mestria. A part de lo convencional que ja hem apuntat, hi trobem el defecte de que els actes son massa curts. N'hi ha algún que dura cinc minuts escassos.

L'interpretació podem calificar-la de bona, distingint-s'hi el senyor Vaz i en Ricard Calvo.

La representació en ambdúes obres, molt ben cuidada.

Musicals

— Les orquestres de Festa Major, siguin ciutadanes, siguin rurals, continuen la mala consuetut de rivalitzar en virtuosisme.

— De les sardanes executades durant la Festa volíem parlar-ne amb detenció, però els músics mateixos nos en privaren al alterar el programa que tan laboriosament havíem format.

— Es agradosa la emulació que impera en les cobles. L'art empordanès hi guanya. Els Montgrins de Torroella, La Principal de Palafrugell i L'Art Gironí compliren molt bé el comès. Enguany hem trobat a mancar La Principal de La Bisbal. Felicitem de cor a les societats palamosines qui sempre lloguen cobla empordanesa.

— Tot-hom reconegué l'esforç de l'Orfeó *Auceliada* per a apendre el chor *Anyorança*, premiat en els Jocs Florals.

S P O R T

FOOT-BALL.—Amb molta sensació eren esperats els partits celebrats els dies 24 i 25 del passat juny, entre el «Català S. C.» de Barcelona i el «Palamós F. C.» en el camp d'aquest darrer, car, d'ençà de la sortida a Badalona per fer la revenja amb el «Badalona F. C.» de la qual resultà derrotat el nostre equip, havia minvat molt l'esperit dels nostres simpàtics jugadors, però ara, amb els brillants partits celebrats darrerament, han demostrat lo que són i fins on poden arribar tenint sempre un bon porter. Foren derrotats a Badalona, perquè els faltava lo més essencial i just: la porta segura; sense un bon porter, tots els teams, per forts que siguin, seràn sempre derrotats, i dic això, perquè ara proves n'ha donat el «Palamós F. C.» de que si a Badalona hi hagués anat amb el seu porter, o amb un que hagués estat a l'altura del nostre «team», no hauria sigut tan vençut.

Eren esperats amb molta expectació els dos partits, per la bona fama del «team» Barceloní, car fa uns quatre anys que vingué a celebrar el primer partit amb el nostre «team» i guanyà per 6 o 7 goals, contra 1 o 2 dels nostres. Diu l'adagi: *Els petits se fan grans*; i grans s'han fet els nostres jugadors, i com a grans han jogat darrerament, ensenyant als qui havien sigut llurs mestres fins ont arribava lo que d'ells havien après.

El primer partit era anonciat per dos quarts de sis; però a les 5 ja ere ple d'una elegant i alegre concorrencia d'admiradors, vejent-s'hi moltíssims forasters.

Entre els nombrosos visitants, tinguérem el gust de saludar al Reverent Mossèn Santos de Sant Feliu de Guixols acompanyat d'un regular nombre de joves aficionats al sport; també hi havia un escollit i nombrós estol d'hermoses damiseles qui amb luxosos vestits i cares rialleres ornaven la festa.

A dos quarts de sis en punt començà el primer partit; i, rapidament, el «Català S. C.» marcava el primer goal; lo qual ens desconcertà un moment, però renovat el jòc, els nostres se portaren com lleons, feren jogades colossals els davanter i mitjos, conseguint fer dos goals en la primera part.

Centrada la pilota, començà la segona part, amb gran efervesencia dels espectadors. Tots crèiem que el «Català S. C.» se revenjaria; més no fou aixís. El jòc bonic i ferm dels nostres meresqué 4 goals més, acabant el partit amb una dominació completa del «Palamós F. C.»: 6 goals a 1.

El segon partit començà a la mateixa hora del dia anterior, també amb nombrosa concorrencia. El «Català S. C.» semblava no estar disposat a marxar a la derrota i procurava fer goal; però els del «Palamós F. C.» treballaren valentment.

Ambdós «teams» feren hermoses jogades, especialment a la segona part. El «Palamós F. C.» marcà 2 goals, per 0 del «Català S. C.».

Aixís acabaren els partits tan esperats i temuts; des del primer moment es vegé que el «Català S. C.» no faria lo que s'esperava; estava compost dels senyors següents: Culet, Pastor i Martí, Ferrer, Prat i Galicia, Balaguer, Fixa, Vioski, Puiané i Peris; i els que es lluien més foren: Culet, Pastor, Galicia i Fixa.

Els nostres jogaren tots colossalment; sobresortiren en Puntas, Canals, Salvador, Humbert, Manzano i Rovira. Al porter Alsina, cal felicitar-lo, per lo bé que es va portar. Actuà de «referèe» el Sr. Gaspar Matas, qui, com sempre, fou molt imparcial.

El jove Manzano fou obsequiat per alguns de sos admiradors.—*C. Senrab.*

NATACIO.—El Club de Barcelona feu un partit de polo que tingué atreta i admirada la nombrosa concorrencia qui orlava la platja i atapaia els balcons. Feu també exercici de natació en el qual se distingiren en Figueres i en Mas residents en la nostra vila.

REGATES.—No hi hagué l'entusiasme que la bonica lluita es mereix perquè la joventut actual reserva les seves preferencies al foot-ball.

Publicacions rebudes

De l'interessant «Lectura Popular» hem rebut els quaderns «Sang Nova» d'en Marià Vayreda, «Poesies» d'en Joan Alcover, «El terròç de sucre» d'en Modest Urgell i «La carretera» d'en Joan Oller i Rabassa.

Moviment del port des del 30 de Maig al 30 de Juny de 1914

ENTRADES		TONELATGE	SORTIDES		TONELATGE
Vapors	35	32.095	Vapors	36	33.012
Barcos de vela	14	658	Barcos de vela	16	752

Operacions de la Caixa d'Estalvis des del 7 de Juny al 5 de Juliol

Nombre d'imposicions	Quantitats imposades	Reintegros	Quantitats pagades	Llibretes noves
278	8.582	52	4.378'00	6